

РЕШЕНИЕ

№ 6150

гр. София, 19.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.09.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5638** по описа за **2023** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ /А./, чрез юриконсулт Д. Д. срещу Решение № 2156 от 09.05.2023 г., постановено по НАХД № 11171/2022 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 121 състав, с което е отменен Електронен фиш /ЕФ/ № [ЕГН]/19.04.2022 г. на А., с който на „ТРАНСЛОДЖИСТИКС СОФИЯ“ АД, ЕИК[ЕИК], е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2500, лева, на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, във връзка с чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, за нарушение по чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

В жалбата се развиват съображения, че решението на СРС е неправилно, поради неправилно приложение на материалния закон. Твърди се, че ЕФ е издаден при спазване на всички материалноправни и процесуални изисквания, с целта на закона, в съответствие с изискванията на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП и отговаря на утвърдения от УС на А. образец на електронен фиш. Касаторът посочва, че за нарушение на чл. 179, ал. 3б от ЗДвП не предвидена възможност за издаване на електронен фиш, с доводи, че нормата на чл.189 ж ал.1 от ЗДвП предвижда възможност за издаване на електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3, установено и заснето от електронната

система по чл. 167а, ал. 3, но в ал.7 от същата разпоредба е предвидено, че по отношение на електронния фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б се прилагат разпоредбите на чл. 189, ал. 10. Моли съда да отмени въззивното решение и да потвърди процесния ЕФ.

В проведеното открито съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът „ТРАНСЛОДЖИСТИКС СОФИЯ" АД, чрез процесуален представител - адв. Р. Т., оспорва касационната жалба и моли съда да остави в сила решението на районния съд. Представя писмено становище и претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Ю. счита касационната жалба за неоснователна.

Настоящият състав на Административен съд – София град, като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба, както и след служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК, за валидност, допустимост и съответствие на решението с материалния закон, въз основа на установените факти, приема следното от правна страна:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок от процесуален представител на надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

За да постанови своето решение, съставът на районният съд е установил следната фактическа обстановка: На 19.04.2022 г., в 14:00 часа, е установено нарушение № DD2AE99A0A8943F1E053021F160A75E9, с пътно превозно средство товарен автомобил М. АТЕГО, рег. [рег.номер на МПС], с технически допустима максимална маса 13 500, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 6А, без ремарке, в [община], за движение по път А-3 км 8+226, с посока Нарастващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС частично не е заплатена дължимата пътна такса по чл. 10 ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, тъй като за посоченото ППС има тол декларация за преминаването, но платената категория е по-малка от измерената. Нарушението е установено с устройство № 20421, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10 ал. 1 от Закона за пътищата, намиращо се на път А-3 км 8+226.

С оспореното решение СРС е приел от правна страна, че при издаване на ЕФ не е допуснато съществено процесуално нарушение, което да е довело до нарушаване правото на защита на санкционираното лице. За да отмени оспорения ЕФ обаче първоинстанционният съд приел е допуснатата грешка при регистрацията на превозното средство с погрешно отразена максимална допустима маса, което е извън волята на представляващия дружеството – собственик на МПС, поради което не е налице съставомерност по чл. 102, ал. 2 от ЗДвП. От събраните в хода на въззивното производство доказателства съдът е достигнал до извод, че А. погрешно е определила категория на ППС с максимална маса 13 500 кг, вместо 11 990 кг, както е посочено в свидетелството за регистрация на процесния автомобил.

Решението на районния съд е правилно.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно,

всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело в т.ч. са приложени данни от началника на ОПП-СДВР и е изслушана и приета съдебна автотехническа експертиза. Не са допуснати нарушения на съдопроизводствените правила. Въззивният съд е събрал и коментирал относимите за правилното решаване на спора доказателства, надлежно и аргументирано е обсъдил и анализирал всички факти от значение за спорното право и е извел правилни изводи.

Настоящата съдебна инстанция изцяло споделя изводите на районния съд, че в случая извършването на вмененото нарушение по чл. 102, ал. 2 от ЗДвП не може да бъде вменено на санкционираното лице, поради което същото се явява несъставомерно. Съдът счита, че не следва да повтаря мотивите от оспореното решение в тази насока, поради което на осн. чл. 221, ал. 2 от АПК, препраща към тях.

За пълнота на изложеното, следва да бъде посочено още, че наред с горното в случая се констатира допуснато съществено процесуално нарушение в хода на административно-наказателното производство, което представлява самостоятелно основание за отмяна на ЕФ.

Отговорността на дружеството е ангажирана за нарушение на чл. 102, ал. 2 вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, който предвижда наказание за собственик на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, съгласно който се заплаща такса за изминатото разстояние - тол такса за пътни превозни средства по чл. 10б, ал. 3; заплащането на Т. таксата дава право на едно пътно превозно средство да измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните тол сегменти, в които съответното пътно превозно средство е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за съответните тол сегменти такси; таксата за изминатото разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък.

Съгласно чл. 187а ЗДвП, при установяване на нарушения по чл. 179, ал. 3-3б от ЗДвП в отсъствие на нарушителя се счита, че пътното превозно средство е управлявано от собственика му, а в случаите, в които в свидетелството за регистрация на пътното превозно средство е вписан ползвател - от ползвателя, освен ако бъде установено, че пътното превозно средство е управлявано от трето лице.

Настоящата касационна инстанция счита обаче, че законодателят е предвидил възможност за издаване на електронен фиш само и единствено за нарушения на чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, но не и за нарушения по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, поради което така издаденият електронен фиш се явява и на това основание незаконосъобразен. Съгласно чл.189е ал. 1 и 2 от ЗДвП актовете за установяване на административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност (ал.1), като при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта (ал.2).

Посочената разпоредба ясно и категорично постановява, че за административни нарушения по чл. 179. ал. 3-3в се съставят актове за административни нарушения, както и компетентността на органите, които ги съставят.

Предвид гореизложеното касационната инстанция приема, че решението на СРС е постановено в съответствие с материалния закон и при спазване на процесуалните правила, поради което не са налице касационни основания по чл. 348 НПК за неговата отмяна.

При този изход на спора и на основание чл.63д ал.1 от ЗАНН, основателна се явява претенцията на ответника за присъждане на направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 400 лева, съобразно представения по делото Договор за правна защита и съдействие /л. 11/.

Воден от горното, Административен съд - София град, XI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА срещу Решение № 2156 от 09.05.2023 г., постановено по НАХД № 11171/2022 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 121 състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на „ТРАНСЛОДЖИСТИКС СОФИЯ“ АД, ЕИК[ЕИК] сумата от 400 /четиристотин/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.